

Wijzigingsbesluit Leidraad invordering gemeentelijke belastingen Eindhoven 1e halfjaar 2025

Het college van burgemeester en wethouders van Eindhoven,
mede gelet op het bepaalde in artikel 231 Gemeentewet, artikel 4:81 Algemene wet bestuursrecht en
de Invorderingswet 1990

besluit:

Artikel I

De geldende Leidraad invordering gemeentelijke belastingen, wordt als volgt gewijzigd:

A

De eerste zin van artikel 8.2 wordt vervangen door 'De wijze van bekendmaking van de belastingaanslag, bedoeld in artikel 8 tweede lid van de Wet, is ter beoordeling van de ontvanger.'

B

De tweede zin van de eerste alinea van artikel 19.1.6 vervalt.

C

In artikel 24.6.1 wordt 'artikel 24, vierde lid, van de wet' vervangen door 'artikel 24, derde lid, van de wet'.

D

De eerste zin van artikel 25.1.15 wordt vervangen door 'De ontvanger houdt de invordering aan als een verzoekschrift is ingediend bij de raad, het college of de (gemeentelijke) ombudsman tot op dat verzoekschrift is beslist.'

E

Artikel 25.5.6a vervalt.

F

Artikel 25.5.7 komt te luiden:
25.5.7
(vervallen)

G

Artikel 25.7.5 komt te luiden:

25.7.5. Administratief beroep of nieuw verzoek om uitstel van betaling bij de ontvanger
De ontvanger merkt een door de belastingschuldige gemaakt bezwaar tegen de beslissing op het verzoek om uitstel van betaling aan als een administratief beroep dat is gericht aan het college. Dit geldt ook als de belastingschuldige een nieuw verzoek om uitstel van betaling indient voor dezelfde belastingschuld waarvoor de ontvanger eerder een verzoek om uitstel van betaling geheel of gedeeltelijk heeft afgewezen en daarbij geen andere feiten of veranderde omstandigheden vermeldt.

In de hiervoor genoemde situaties geeft de ontvanger een nieuwe voor administratief beroep vatbare beschikking af als hij aanleiding ziet om een voor de belastingschuldige gunstigere beslissing te nemen. Als de belastingschuldige een nieuw verzoek om uitstel van betaling doet voor dezelfde belastingschuld en hij vermeldt hierin andere feiten of veranderde omstandigheden, dan beslist de ontvanger op dat verzoek bij voor administratief beroep vatbare beschikking. Bij deze beslissing houdt hij rekening met deze andere feiten of veranderde omstandigheden. Dit geldt ook als het een belastingsschuld betreft waarvoor het college al op een administratief beroep afwijzend heeft beslist.

Als de belastingschuldige opnieuw verzoekt om uitstel van betaling ter zake van een belastingsschuld waarvoor het college al op een administratief beroep afwijzend heeft beslist zonder daarbij andere feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, wijst de ontvanger dit verzoek af onder verwijzing naar de uitspraak van het college bij voor administratief beroep vatbare beschikking.

H

De eerste zin van artikel 26.1.11 wordt vervangen door 'De ontvanger houdt de invordering aan als er een verzoekschrift is ingediend bij het college, de raad of de (gemeentelijke) ombudsman tot op dat verzoekschrift is beslist.'

I

De vierde alinea in artikel 26.2.10 beginnende met 'Bij het vaststellen' en eindigend met 'met € 37,72' vervalt.

J

In artikel 26.2.12 wordt '€ 86' vervangen door '€ 77' en wordt '€ 66' vervangen door '€ 68'.

K

In artikel 26.2.19 wordt '€ 42' vervangen door '€ 45' en wordt '€ 95' vervangen door '€ 101'.

L

Artikel 26.4.2 komt te luiden:

26.4.2. Administratief beroep of nieuw verzoek om kwijtschelding bij de ontvanger

De ontvanger merkt een door de belastingschuldige gemaakt bezwaar tegen de beslissing op het verzoek om kwijtschelding aan als een administratief beroep dat is gericht aan het college. Dit geldt ook als de belastingschuldige een nieuw verzoek om kwijtschelding indient voor dezelfde belastingschuld waarvoor de ontvanger eerder een verzoek om kwijtschelding geheel of gedeeltelijk heeft afgewezen en daarbij geen andere feiten of veranderde omstandigheden vermeldt.

In de hiervoor genoemde situaties geeft de ontvanger een nieuwe voor administratief beroep vatbare beschikking af als hij aanleiding ziet om een voor de belastingschuldige gunstigere beslissing te nemen. Als de belastingschuldige een nieuw verzoek om kwijtschelding doet voor dezelfde belastingschuld en hij vermeldt hierin andere feiten of veranderde omstandigheden, dan beslist de ontvanger op dat verzoek bij voor administratief beroep vatbare beschikking. Bij deze beslissing houdt hij rekening met deze andere feiten of veranderde omstandigheden. Dit geldt ook als het een belastingschuld betreft waarvoor het college al op een administratief beroep afwijzend heeft beslist.

Als de belastingschuldige opnieuw verzoekt om kwijtschelding ter zake van een belastingschuld waarvoor het college al op een administratief beroep afwijzend heeft beslist zonder daarbij andere feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, wijst de ontvanger dit verzoek af onder verwijzing naar de uitspraak van het college bij voor administratief beroep vatbare beschikking.

M

Artikel 30 komt te luiden:

Artikel 30. Beschikking invorderingsrente

In aansluiting op artikel 30 van de wet beschrijft dit artikel het beleid over:

- verzoek tot vermindering rente is bezwaar;
- invorderingsrente: (hoger) beroep en cassatie.

N

Artikel 30.1 vervalt onder vernummering van 30.2 en 30.3 tot 30.1 en 30.2.

O

Artikel 30.2 (nieuw) komt te luiden:

30.2. Invorderingsrente - (hoger) beroep en cassatie

Deze bepaling is niet van toepassing voor de gemeente.

P

Artikel 30.4 vervalt.

Q

Artikel 30.5 vervalt.

R

In artikel 73.4.15 wordt 'EG-insolventieverordening' vervangen door 'EU-insolventieverordening'.

S

In artikel 73.5.1 vervalt in de achtste alinea '(zoals belastingaanslagen motorrijtuigenbelasting)'.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking en werkt terug tot en met 1 januari 2025.

In afwijking van het eerste lid werken van artikel I de onderdelen A, B, D en H terug tot en met 1 juli 2024.

Dit besluit kan worden aangehaald als: Wijzigingsbesluit leidraad invordering gemeentelijke belastingen 1e halfjaar 2025.

*Eindhoven, 11 februari 2025
Het college van burgemeester en wethouders van Eindhoven,
, secretaris,*

TOELICHTING

Artikel I, onderdeel A, betreft een redactionele wijziging waarmee artikel 8.2 in lijn wordt gebracht met de tekst van artikel 8, tweede lid, van de Invorderingswet 1990. Hier is geen beleidswijziging mee beoogd.

Artikel I, onderdeel B, is een technische wijziging van artikel 19.1.6. De tweede zin van de eerste alinea uit deze bepaling bevat geen andere regels dan wat al in de wet is vastgelegd en kan daarom vervallen. Er is geen beleidswijziging beoogd.

Artikel I, onderdeel C is een technische wijziging van artikel 24.6.1. Met ingang van 1 januari 2024 is artikel 24 van de Invorderingswet 1990 vernummerd.¹ Gelijktijdige aanpassing van artikel 24.6.1 van deze leidraad is toen abusievelijk achterwege gelaten, waardoor er in artikel 24.6.1 van deze leidraad werd verwezen naar een onjuist artikellid. Deze wijziging herstelt dit. Er is geen beleidswijziging beoogd.

Artikel I, onderdelen D en H, betreffen redactionele wijzigingen van de artikelen 25.1.15 en 26.1.11. Hiermee is beoogd het voor de ontvanger duidelijker te maken tot wanneer hij de invordering moet aanhouden als een verzoekschrift is ingediend bij de raad, het college of de (gemeentelijke) ombudsman. De ontvanger zal in de genoemde gevallen de invordering aanhouden vanaf het moment dat hij op de hoogte is van het feit dat er een verzoekschrift is ingediend bij een van de in de artikelen genoemde instanties en dit zal duren tot op het verzoekschrift is beslist. Met de wijziging is geen beleidswijziging beoogd.

Omdat een verzoekschrift ook ingediend zou kunnen worden bij de Nationale ombudsman, is in de artikelen 25.1.15 en 26.1.11. het woord gemeentelijke tussen haakjes geplaatst.

Artikel I, onderdelen E en I laten respectievelijk artikel 25.5.6a vervallen en artikel 26.2.10 wijzigen, in die zin dat de vierde alinea van dit artikel vervalt. In artikel 25.5.6a en de vierde alinea van artikel 26.2.10 werd geregeld dat bij het vaststellen van de nettowoonlasten als bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel b van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990, rekening werd gehouden met de verhoging van de huurtoeslag van 1 januari 2024 waarmee betracht werd om de koopkracht van de laagste inkomens te verbeteren.² Per 1 januari 2025 is door een wijziging van artikel 15, eerste lid, onderdeel b, van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 rekening gehouden met dergelijke wijzigingen in de huurtoeslag.³ Om die reden vervalt het belang van artikel 25.5.6a en de vierde alinea van artikel 26.2.10.

[1] Wet van 20 december 2023 tot wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Belastingplan 2024), Stb. 2023, 499.

[2] Zie besluit van 26 april 2024, nr. 2024-233610.

[3] Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 19 december 2024 tot wijziging van onder meer enige uitvoeringsregelingen op het gebied van belastingen en toeslagen (Eindejaarsregeling 2024), Artikel XXI, onderdeel D.

Artikel I, onderdeel F laat artikel 25.5.7 vervallen. Per 1 januari 2025 is aan artikel 15, eerste lid, van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 onderdeel h toegevoegd.⁴ Hierin is bepaald dat andere uitgaven van de belastingschuldige dan al vermeld in dit artikel in aanmerking moeten worden genomen bij het

1) Wet van 20 december 2023 tot wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Belastingplan 2024), Stb. 2023, 499.

2) Zie besluit van 26 april 2024, nr. 2024-233610.

3) Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 19 december 2024 tot wijziging van onder meer enige uitvoeringsregelingen op het gebied van belastingen en toeslagen (Eindejaarsregeling 2024), Artikel XXI, onderdeel D.

4) Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 19 december 2024 tot wijziging van onder meer enige uitvoeringsregelingen op het gebied van belastingen en toeslagen (Eindejaarsregeling 2024), Artikel XXI, onderdeel D.

vaststellen van het netto-bestedbare inkomen indien deze uitgaven door de ontvanger noodzakelijk worden geacht. Met deze toevoeging in de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 is het belang van artikel 25.5.7 van de leidraad vervallen.

Artikel I, onderdelen G en L, wijzigen de artikelen 25.7.5 en 26.4.2, met dien verstande dat de wijziging van artikel 25.7.5 van alleen redactionele aard is om artikel 25.7.5 gelijk te trekken met de tekst van het gewijzigde artikel 26.4.2.

Met de wijziging van artikel 26.4.2 wordt een uniforme werkwijze beoogd in het geval een belastingschuldige voor dezelfde belastingschuld opnieuw om uitstel van betaling of kwijtschelding verzoekt, nadat het eerdere verzoek door de ontvanger is afgewezen.

Uitgangspunt daarbij is dat de ontvanger toetst of de belastingschuldige in het herhaalde verzoek om uitstel van betaling of kwijtschelding andere feiten of veranderde omstandigheden heeft aangevoerd (artikel 4:6, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht). In die situatie beoordeelt de ontvanger het verzoek inhoudelijk en neemt hij een nieuwe voor administratief beroep vatbare beschikking. Het gaat hierbij om

nieuw gemelde feiten of omstandigheden die bij de ontvanger niet bekend waren bij het nemen van de

eerdere beschikking. Het kan dus ook gaan om feiten of omstandigheden die al ten tijde van de eerste beschikking aanwezig waren, maar niet door de ontvanger zijn meegewogen.

Als de belastingschuldige zich niet beroept op andere feiten of veranderde omstandigheden, toetst de ontvanger eerst of hij alsnog een voor de belastingschuldige gunstigere beslissing kan nemen. Als hij die

mogelijkheid niet ziet, merkt hij het nieuwe verzoek om uitstel van betaling of kwijtschelding aan als een

beroepschrift.

In het geval een belastingschuldige voor dezelfde belastingschuld opnieuw om uitstel van betaling of kwijtschelding verzoekt terwijl het college al op een beroepschrift tegen de beslissing van de ontvanger heeft beslist, zonder dat daarbij andere feiten of veranderde omstandigheden zijn vermeld, kan de ontvanger het verzoek afwijzen en daarbij verwijzen naar de beslissing van het college. De afwijzing is een

voor administratief beroep vatbare beslissing. Dit houdt in dat het college enkel zal beoordelen of de ontvanger terecht heeft geoordeeld dat er geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd.

Artikel I, onderdeel J, wijzigt de in artikel 26.2.12 opgenomen forfaitaire bedragen voor boeken en leermiddelen naar de per 1 januari 2025 geldende bedragen.

Artikel I, onderdeel K, wijzigt de in artikel 26.2.19 genoemde bedragen die zien op de normpremie zorgverzekering voor een alleenstaande of alleenstaande ouder, en de normpremie ziektekostenverzekering voor echtgenoten, naar de per 1 januari 2025 geldende bedragen.

Artikel I, onderdelen M en O zijn technische wijzigingen van de artikelen 30 en 30.2 (nieuw). Artikel 30.2 regelt dat de ontvanger handelt overeenkomstig de voorschriften van het Besluit beroep in belastingzaken.

Dat besluit is niet van toepassing voor de gemeente. De onderdelen N, P en Q laten de artikelen 30.1, 30.4

en 30.5 vervallen. Deze artikelen waren al niet van toepassing voor de gemeente.

Artikel I, onderdeel R is een technische wijziging van artikel 73.4.15. De verwijzing naar de EG-insolventieverordening⁵ is niet meer juist. Op 25 juni 2015 is de herschikte EU-Insolventieverordening in

werking getreden.⁶ Er is geen beleidswijziging beoogd.

[4] Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 19 december 2024 tot wijziging van onder meer enige uitvoeringsregelingen op het gebied van belastingen en toeslagen (Eindejaarsregeling 2024), Artikel XXI, onderdeel D.

[5] Verordening EG nr. 1346/2000 van de Raad van de Europese Unie van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures, PbEG 2000 L 160/1.

[6] Verordening (EU) 2015/848 betreffende insolventieprocedures, PbEU 2015, L 141/19.

5) Verordening EG nr. 1346/2000 van de Raad van de Europese Unie van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures, PbEG 2000 L 160/1.

6) Verordening (EU) 2015/848 betreffende insolventieprocedures, PbEU 2015, L 141/19.

Artikel I, onderdeel S is een technische wijziging van artikel 73.5.1. Abusievelijk werden in deze leidraad als voorbeeld genoemd belastingaanslagen motorrijtuigenbelasting. Motorrijtuigenbelasting is echter een rijksbelasting. Overigens vervalt in de rijksleidraad de verwijzing naar aanslagen motorrijtuigenbelasting ook omdat de ontvanger van de Belastingdienst per 1 januari 2025 onder de reguliere voorwaarden ook kwijtschelding kan verlenen voor belastingaanslagen motorrijtuigenbelasting.

Artikel II regelt de datum van inwerkingtreding van de onderhavige wijzigingen. Voor de onderdelen A, B, D en H wordt deze datum met terugwerkende kracht gesteld op 1 juli 2024. Voor alle overige onderdelen van artikel I wordt deze datum met terugwerkende kracht gesteld op 1 januari 2025. Dit besluit is na de inwerkingtreding terstond uitgewerkt en bevat daarom geen vervalbepaling.